

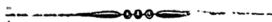
Al terminar su cometido los individuos que constituyen el Jurado, dan las gracias á las Sociedades nominadoras, por la honra que con ello les han dispensado.

Dios guarde á V. muchos años.

Fuenterrabia 8 de Setiembre de 1883. — *Claudio Otaegui*.—*Felipe de Gorriti*.—*Aureliano de Valle*. —Señor Presidente de los Juegos florales.

GURE AMA GABERIK EZ GINTEZKE BIZI

POESÍA PREMIADA CON **MEDALLA DE PLATA** EN LOS JUEGOS
FLORALES DE FUENTERRABIA.

Libertade doneti euskal-errikoa;
Eguzkiren azpian paregabekoa;
Itzalen truk argia banatutakoa,
Zure omen aundiak kantatzera noa.

Zure aunditasunaz noa mintzatzera;
Zoriontasunezko doiak kontatzera;
Lege zar ta umantak zerura alchatzera:
Euskal-arraza zer dan adieraztera.

Animaren almenak illuntzen bazazkit,
Lausoak estalitzen begiak badizkit;
Mingañak itza leunki egin nai ezpadit,
Parnasoko airea, laguntzera atozkit.

Iparretik egora ez da beste erririk
Babelgo naaspillatik libre biziturik,
Atzerriko uztarri pisua gaberik
Euskaldunak moldatu zutena besterik.

Etzan aundi chikirik, baizikan berdiñak,
Legeak egiteko bildutzen ziranak:

Eta ¡zer Lege garbi, merke ta zuzenak!
Mundu guzian dira gaur ere ezagunak.

Libanokó tantairik baña aundiagoak,
Askoz ere bizitza luzeagoak
Ziran aritz, arteak euskal-errikoak,
Jaunak bakarrik daki noiz ezkerokoak.

Aen gereiz azpiko Batzar jakintusak,
Aiton buru zuriak libre moldatuak
Ziraden ain zintzoak nola indartsuak,
Etsairik aundienak ere laudatuak,

Andik sortutzen ziran legeak etziren
Maiatzeko loreak bezela mudatzen;
Ez ta gaur egiñ eta bigar urratutzen
Oraingo denboretan dana gertatu tzen.

Etziraden lastozko gaztelu erbalak
Aize bultzadaz erras erorko zirenak:
Baizik arri landuaz gogorki egiñak,
Traizioz bakarrik artu zitezkenak.

¡Zenbat Errege ziran oen oñetara
Antziñatik etorri juramentatzera,
Euren omenajea, magoen gisara,
Burua makurtuaz pozez eskeintzera!

. . . . .

Erromako arrano ikaragarriak
Etzituzten garaitu; eta illargiak,
Mahoma garailari beltzak biraliak,
Emen izandu ziran lañoz estaliak.

Mendi oen oñetan ziran porrokatu,
Itsas naasiren gisa egiñikan orru,
Zituztenean indar aundiak biraldu
Podore azkarrenak, nairik menderatu.

Obi otza betiko emen zuten izan,
Mendi oen erdiko ibar zokonetan,
Libertade maitea, ebatzi naiean
Su ta gar atzerriak sartzen zirenean.

Landarechoak intza, choriak aizea,
 Otzik dauden chitoak amen egalpea,
 Arraiak ura eta erleak lorea,
 Ainbat du euskaldunak nai libertadea.

Baña, ez libertade gezur utsezkoa,
 Askok mundu onetan duten modukoa,
 Bizikan Gernikako aritz azpikoa,
 Chindurri langilleak paratutakoa:

Nor bere bizitzeko moldatu zutena
 Mendi oek ainbezte gurtutzen dutena;
 Gure biotz bularrak sutuak dauzkana;
 Itsatsia untzaren gisa daukaguna.

¿Zenbat odol isuri ez dute umantak
 Tubalengandik ona, euskaldun zaldunak,
 Zikintasunik gabe gorde nairik danak
 Berdiñikan ez duten Lege ta oiturak?

Begira Orreaga, Padura, Kabasi,
 Pabia, Arlaban ta Ondarribiari;
 Galdetu Lekobide, Zuria, Minari,
 Eta oen gisako milla umantari;

Nai zizkiotenean ezarri kateak,
 Nola ziran alchatzen Aitorren-sembleak
 Naiago zutela ill ez galdu Legeak
 Bakoitzak bere eleiza chokoan gordeak.

Galdetu Okendori, Churrukari esan,
 Urzelai ta onziak arkitzen baziran
 Erortzeko zorian etsaien mendean
 Zeñen bildugabero burrukatzen ziran.

¿Nola konta ordea menditar azkarrak,
 Ezpadira geiago zeruko izarrak,
 Itsasoan arkitzen diraden ondarrak,
 Zelaiak apaindutzen dituzten belarrak?

Zure oroitza utsak joh Euskal-erria,
 Poztutzen gaitu; ¿zeinda zu beziñ aundia?
 ¿Nork du jatorritikan kondaira aiñ garbia?
 Zure omenai ¿nork ez dio kutizia?

Eta izer kutizi beltz eta betziztua!
 Batzuek dizutena! izer urrikaltsua!...
 urre garbizko zure Liburu santua,
 Ikusi nai luteke arras urratua.

Baño, alperrik ditu alegiñ guztiak
 Setarekin egingo itsas genasiak,
 Zurekin naasi naian bere ur gaziak;
 Zureak beti dira izango estiak.

Alperrikan ekaitzak dira moldatuko
 Ditutzenak uramill gogorrek sortuko,
 Arkitutzen dituzten urak arretzeko;
 Zure iturriak ez dira zikinduko.

Etorriko zazkitzu larre-apoteak;²
 Baña, jan arren zure ninika moteak,
 Lore mardulak eta landare gazteak;
 Beti egongo zaitzu mendiak ezeak.

Naigabeak izango dituzu ausarki;
 Ume atzerrituak ere izer nork daki
 Saldu nai zaituztenak polliki polliki!
 Ukatu dizutenak izerñek ez dakizki?...

Baña onelakoak dira guchienak,
 Jaunak bere eskutikan utziak dauzkanak:
 Dira, bide gaberik dabiltzan bildotsak
 Euren salechetara bilduko diranak:

Eta ikusitzean denok bat egiñik,
 Ama zoragarriak, umeak bildurik,
 Irichiko dizkigu zeru goietatik,
 Goza giñuzen doiak berri berritotik.

Ziñegin dezaiozun Ama maiteari
 Serbitzeko fielki orain eta beti;
 Esan ao betean mundu guztiari:
 Gure ama gaberik ez gintezke bizi.

C. DE OTAEGUI.

(1) Infame.—(2) Langostak.